

Tijdens een bezoek aan het Natuurhistorisch Museum in 2013 zag ik achter in de kapel twee mannen aandachtig bezig met het prepareren van de resten van mosasaurus Carlo. Ik raakte met hen in gesprek en ik was erg onder de indruk van de passie waarmee zij over hun werk spraken. Toen ik er achter kwam dat dit werk door vrijwilligers gedaan werd, heb ik mijn interesse omgezet in een belangrijke stap. Ik heb de stoute schoenen aangetrokken en gezegd dat ik dit ook wel zou willen doen. Kort daarop zat ik met Anne Schulp aan tafel. Anne was op dat moment degene die in het museum de paleontoloog was die bij Carlo betrokken was. En sindsdien ben ik deel van het selecte gezelschap dat zich met de preparatie van deze oude wezens mag bezighouden.

Voor mij was de mosasaurus nieuw. Ik ben opgegroeid in het westen en daar had ik andere interesses. Fossielen uit het krijttijdperk kwamen daar in ieder geval niet voor. Maar dat is na dit bezoek aan het museum veranderd. Want toen ik bij de preparatie van Lars ben betrokken, is er een wereld voor mij open gegaan.

Ik vind het erg leuk om aan bezoekers van het museum te vertellen over onze werkzaamheden en neem daarom ook graag de tijd om dit te doen. Dit is tenslotte ook de manier waarop ik bij dit bijzondere werk betrokken ben geraakt.